
Mostanra már tanítóknak kellene lennetek

By David Wilkerson

January 19, 2009 A Zsidókhöz írt levél írója ezt mondja olvasóinak: "Ha az időt tekintjük, már tanítóknak kellene lennetek" (Zsidók 5:12) Ezek kemény, bátor szavak. Pontosan kinek címezi ezt az író? Röviden, kit utasít rendre? A Zsidókhöz írt levélből kiderül, hogy olyan hívőkhöz beszél, akik tisztában vannak a bibliai igazságokkal. Más szóval, azok akik olvasták ezt a levelet, és felkent szolgálók erőtlen tanításán nevelkedtek. Vizsgáljuk meg mi mindent tanítottak meg ezeknek a keresztényeknek:

- Tudtak Jézus fűpapi tisztéről és közbenjáró mivoltáról Isten trónja előtt. Tudták, hogy bátran mehetnek a trón elé kegyelmet és irgalmat találni a szükség idején. Megtanulták, hogy egy természetfeletti békesség is az övék, ha a hitüket és a számukra prédikált szent Igét együtt alkalmazzák.

- Azt is megtanulták, hogy az Úr megindul a gyengeségeik láttán. Azt is tudták, hogy Krisztus is kísértést szenvedett mindabban amiben űk, bár ű bűntelen maradt. Továbbá, ahogy Isten angyalokat küldött Jézus szolgálatára a szükség idején, az Úr számukra is fog angyalokat küldeni. "Nemde űk mind szolgáló lelkek? Azok szolgálatára vannak küldve, akik majd öröklék az üdvösséget." (1:14)

- Azt ajánlották figyelmükbe, hogy: "Mi vagyunk az ű háza, ha mindvégig rendületlenül kitartunk a bizalomban és a diadalmas reményben." (3:6) Jól érthető figyelmeztetést kaptak arról, hogy a hitelenség hogyan szomorítja meg a Szent Szellemet: "Vigyázzatok, testvérek, hogy ne legyen hitelenségre hajló, gonosz a szívetek. Senki ne szakadjon el közületek az élű Istentől!" (3:12)

Ez az alapos tanítás a Zsidókhöz írt levél első négy fejezetében található. Az ötödik fejezetben az író az összegyűltekhöz szól:

"Miután hallottátok ezt a tanítást, még mindig lassúak vagytok a hallásra. Ennyi Bibliaismerettel mostanra már tanítóknak kellene lennetek. De tisztán látszik, hogy szükségetek van valakire, aki újra megtanítja nektek az alapokat. Még mindig tejjre van szükségetek, holott már szilárd eledelt kellene fogyasztanotok." (lásd 5:11-12)

Gondoljuk át, hogy mit mond itt az író. Összefoglalva, ezt mondja olvasóinak: "Mostanra már kitartó példaként kellene gyermekeitek előtt állni. A hitetek megingathatatlan kéne legyen. Nem kellene morgolódnotok és panaszkodnotok a nehézségek idején, hanem részt kellene vállalnotok Krisztus szenvedéseiből. Nem szabadna egyik pillanatban tőzben égni, hogy aztán hirtelen kihűljetek, amikor az ellenség árvízként támad."

Azt kérdezem, a fentiek rád is igazak? Gondold végig, hogy ez a mai generáció mi mindent megtanult már. Hány igehirdetést hallottunk, amely arra buzdított, hogy mindenben bízunk az Úrban? Hányszor hallottuk Isten hatalmas ígéreteit? Hány hitépítő prédikációt hallottunk? Hányszor kaptunk áldást egy Isten hárségéről hallott üzeneten keresztül? Mégis, milyen gyakran fordultunk el, amikor a próbatétel jött?

A gyülekezetben sokak jól képzettek, telve bibliai igazságokkal, gyakorlott igehirdetés hallgatók. Azonban a zsidó levél írója nekünk is címezi levelét. Ezt mondja: "Mostanra már saját példáttal kellene tanítónak lennetek. Ehelyett azonban a hitetek harc idején még mindig meginog."

Mózes ötödik könyvének 11 fejezetében Izrael népe a Jordán folyó partjánál áll, hogy az Ígéret földjére átkeljen. Mielőtt Isten népe belépett volna Kánaán földjére, Mózes összehívta őket, hogy egy különleges üzenetet adjon át az Úrtól. Emlékezzetek, ez nem az a generáció volt, akiket engedetlenségük miatt halálra ítélték a pusztában. Ez a generáció a hitetlenek leszármazottaiból állt. Amikor atyáik átkeltek a Vörös tengeren, ezek az emberek még fiatalok voltak csecsmékkortól húsz éves korig. Az ő gyerekeik alkották a harmadik generációt.

Mózes a figyelmeztetéseket a "középső generációnak" az alábbi szavakkal kezdte: "Magatok éltétek át, nem fiaitok; ők nem tapasztalták meg és nem élték át - okulásul - az Úrnak, a ti Isteneteknek nagyságát, kezének erejét és kinyújtott karját." (5Mózes 11:2)

Mózes tisztázta: "Az üzenet, amelyet mondok nektek, nem a gyerekeiteknek szól. Nem azokhoz szól, akik nem látták a csodákat, amelyeket ti igen. Nem azokhoz szól, akik nem élték át az Úr fegyelemzését. Nem a kipróbálatlanokhoz, akik nem tapasztalták meg Isten hatalmas erejét nehézségeik közepette."

"Az Úr azoknak szánja ezt az üzenetet, akiket komolyan megpróbált. Első kézből tapasztaltatok Isten fegyelmezését. Sok nehézségen átmentetek, nagy szabadításokat tapasztaltatok, láttatok Isten ígéreteinek beteljesedését." "Ti láttatok a saját szemetekkel az Úr hatalmas tetteit, amiket végbevitt." (11:7)

Miért akarta az Úr bevésni az Izraeliták középső generációjának eszébe ezt az üzenetet? Azért, mert a *gyermekeik még soha nem látták, ahogy az Úr hatalmas dolgokat művel az ő életükben*. A harmadik generáció egyszerre nem ismerte úgy Istent, ahogy a szüleik. Az Úr tehát most ezt mondta a szülőknek:

"Nézzétek meg, hol vagytok most, az Ígéret Földjének szélén. Kémeitek azt jelentették, hogy óriási ellenség lakja a földet, hatalmas falakkal védve városait. Értitek már? A gyermekeitek előtt olyan harc áll, amelyet ti soha nem tapasztaltatok. Olyan kísértésekkel kell szembenézniük, amelyeket el sem tudtok képzelni. Hatalmas próbatételek állnak előttük. *Ők nincsenek készen a harcra úgy, mint ti.*"

"A gyermekeiteknek tanítókra lesz szükségük, mert a hitük nem állta még ki a tiszteletpróbát. *Ti* lesztek a tanítók. Röviden, az életetek és a hitetek állnak példaként az ő generációjuk számára. Mindemellett arra hívtalak el titeket, hogy minden elkövetkező generáció számára tanítók legyetek, bárki számára, akinek bizonytalan vagy megalapozatlan a hite."

"Véssétek szívetekbe, lelketekbe szavam, kössétek őket jelül a kezetekre, legyenek ék a homlokotokon! Tanítsátok meg rájuk gyermekeiteket, beszélj róluk, ha otthon tartózkodsz és ha úton vagy, ha lefekszel és ha fölkelsz." (11:18-19).

Isten részletesen elmondta ennek a középső generációnak: "Íme, így hívlak el benneteket teljes idejű szolgálóimnak. Az a dolgotok, hogy mindig kitarthatóak legyetek, soha ne inogjon meg a belém vetett bizalmatok. Így a gyermekeitek meg fogják látni, hogy hatalmas kezem hogyan működik az életetekben. Bátorítani fogja őket az a békesség, ami bennetek lesz a nehézségek idején."

Most Isten mai népéhez szeretnék szólni, beleértve minden érett, Biblia-ismerő szolgáját az Úrnak. Gondolj mindarra, amit a mi generációnknak tanítottak. Az évek során mi, akik közelről ismerjük az Urat, sok csodat megtapasztaltunk. Áldást kaptunk amikor kimentett a kísértésekből és a nehézségekből.

Évtizedről évtizedre hihetetlennek bizonyult Isten a zord körülmények között is. Úgy ismertük Őt, mint erők forrását. Olyan sokszor megérintett Krisztus gyógyító keze. Minden helyzetben megismertük Isten Szellemének vigasztalását és vezetését. Nagy a tudásunk Isten drága ígéreteiről, mert láttuk, ahogy hihetetlenül betölti Őket az évek során.

Látjátok, hogy miért mondom mindezt? *Igen szereteim, már tanítóknak kellene lennünk!*

Igen, a tény az, hogy prédikációink és tapasztalataink nem érintették meg az utánunk következő fiatal generációt. Ezek a fiatalok nem lettek felvértezve Isten Igéjének szépségével, mert nem hallották azt tisztán prédikálni. Ehelyett legtöbbször elrángatták Őket gyülekezetbe, hogy egy csomó ember-központú tevékenységben és szórakozásban vegyenek részt. Amikor ott voltak, csak azt az egyszerűsített evangéliumot hallották, ami nem jár elkötelezéssel. És ez a könnyű üzenet teljesen félrevezette Őket.

Tudom, hogy van néhány olyan gyülekezet, akik jelentős számban elérik a fiatalokat. De egészében véve a következő generáció nem ismeri, látta vagy tapasztalta meg Isten csodatévő erejét. Mondjátok meg, kihez fordulhatnak? Számomra az Ő állapotukat a *Wall Street Journal* egyik címe ábrázolja: "A világ elvesztette minden hitelét."

Ézsaiás próféta beszélt egy eljövendő napról, amikor a világ számára "székösen adott kenyeret, és kimérte a vizet az Úr" (Ézsaiás 30:20) Ézsaiás előre jelezte, hogy a szék esztendő és nehézségek közepette egy kiáltás hallatszik majd. Amikor Isten meghallja ezt a kiáltást: "Bizonyosan megkegyelmez az Úr, ha hozzá kiáltasz. Mihelyt meghallja, válaszol neked." (30:19)

Milyen hatalmas ígéret: Amikor Isten meghallja, hogy népe a széköködés alatt hozzá kiált, válaszol neki. Hogyan?

"És bár székösen adott kenyeret, és kimérte a vizet az Úr, *nem állítják többé félre tanítodat, hanem saját szemeddel láthatod tanítodat. Saját füleddel hallhatod a mögötted hangzó szót: Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra ne térjete le!*" (30:20-21)

Értitek, hogy mit mond Ézsaiás? A nehézségek idején egy kiáltás száll fel a mennybe. Ahogy eléri Isten fülét, az addig láthatatlan, ismeretlen tanítók seregét küldi el, hogy irányt mutassanak nekünk. Ezek a szolgák a legnehezebb időkben növekednek fel, amikor nagy a káosz és a szevedés, a félelem és rettegés, amikor minden elviselhetetlennek tűnik. Az az a pillanat, amikor Isten népének a leginkább szüksége van a tanítókra.

Kik ezek a szolgálattelők? Ők azok a tanítók, akikről Mózes beszél, és akiket a zsidó levél írója is megemlíti. Pál is beszél róluk, "élő levélnek" nevezi Őket. Ahogy Ézsaiás kijelentette, ezek a tanítók nem lesznek többé elrejtve, hanem elállnak, hogy mindenki lássa Őket.

Ilyen tanítók talán még soha nem álltak a szószéken. Talán soha nem tanítottak órán vagy egy otthoni Bibliatanulmányozáson. Lehet, hogy egyáltalán nincsenek is szónoki képességeik. Amivel rendelkeznek, az a harcokban megszerzett hitük, amely kitartott minden próbatétel és szevedés

során.

Most sok ezek közül a tanítók közül saját szenvedéseivel van elfoglalva. Sokan egész nap csapások alatt állnak, végeláthatatlan fájdalmat és próbatételt élnek át. De ezek a szolgák győztesek. Az elkeseredés és csüggedés szürke mocsarából erőtlen hittel emelkednek ki. Hogyan lehetséges ez? Ezek a szolgák naponta legyőzik az ellenséget a hitükkel, amelyet Isten ígéreteivel együtt alkalmaznak.

Ezek az emberek akár könyvet is írhatnának arról, amit elszenvedtek. És mindeközben nem estek pánikba. Sőt, továbbléptek egy belső reménységgel, az Úrba vetett bizalmukkal még erősebbé váltak. Nézzük át az alábbi erőtlen példákat:

- Az egyik tanító egy Istennek elkötelezett nő, aki kínzó nehézségeket él át. Minden nap az a szomorú feladat várja, hogy ellássa értelmi fogyatékos fiát és tébolyodott idős anyósát. Ez a nő állandóan résen kell, hogy legyen, mert bármelyikük elszökhet vagy felgyújthatja a házat. Elmondta, hogy mennyire elfárad néha, azt fontolgatva, hogy vajon kihúzza-e másnapig.

Ami naponta megtartja őt, az az, hogy *imádkozik*. Ez a nő elszakított tudja, hogy hogyan menjen Isten kegyelmének trónja elé, hogy irgalmat találjon a szüksége idején. Arról ír, hogy a Szent Szellemről kap hatalmas mértékű erőt és vigasztalást. És így, a példáján keresztül másokat tanít, hogy hogyan győzzenek a nehézségek közepette.

- Ismerek egy istenfélő pásztor, aki szívátültetésre vár. Az állapota miatt fizikailag nem képes prédikálni. Nincs munkája vagy bármilyen biztos bevétele és a szívgyógyszere nagyon drága. Az egészsége szempontjából egy sétáló időzített bomba.

Azonban ez a pásztor Isten rejtett tanítóinak egyike, akiket az Úr elhozott, hogy mindenki láthassa. Valamikor visszavonultságban élt, de most példa azok számára, akik körülveszik. Az aggodó családtagok hite időről időre megerősödik, ahogy látják bizalmát az Úrban nap mint nap. Én egy szolgálattevő házaspártól hallottam róla, akik ismerik őt és látták megingathatatlan hitét.

Időnként ez a nagyszerű ember úgy érzi, hogy nincs szolgálata. De valójában ismeretlen emberek tömegeit tanítja, akiknek szüksége van arra, hogy Isten hátszínéről halljanak a szenvedéseik közepette.

Te is egy vagy Isten élénk apostoli levelei közül, akit a körülöttes levélk ismernek és olvasnak. Kedves szent, a kérdésem hozzád a következő: Mit mond az életed a körülöttes levélknek? Milyen olvasmány életed könyve?

Megindít az a sok bizonyosság, ami az irodánkba érkezik. Olyan szolgálattevőkről olvasunk, akik reménnyel vannak eltelve miközben elveszítették munkájukat, békességük van a fizikai betegségek alatt, bátrak a végtelen szenvedés ellenére. És egy közös mindannyiukban: *Imádkoznak*.

Ők tanítók, élénk apostoli levelek, Isten szerelmes levelei a reménytelen világnak. Azért váltak ilyenné, mert folyamatos közösségük van az Úrral minden próbatétel és küzdelem alatt. Teljesen megbíznak

Jézusban, hogy megújítja erejüket a folytatáshoz. Teljesen a Szent Szellem irányítása alatt állnak. Folyamatosan Isten trónja elé járulnak kegyelemért a szükségük idején.

Kérdezlek: A nehéz időkben tanító vagy-e, szolgál-e személyes példáddal másoknak? Lehetetlen megtartani a hitet anélkül, hogy bátran a trón elé ne járulnál imádságban mindazért, amire szükséged van. Sürgetlek, hogy naponta menj az Úr elé azért a kegyelemért, amire szükséged van. Elő fog téged is hívni, mint tanítóinak egyikét!